Lesson Two-Page 1 Of The Machzor Roma

	יָצִיר נְבְרָא :	במרם כל
:	אַזי כֶלֶךְ שָׁכוּ נְקְרָאוֹ	בַער נַעָטָר־ז בַּחָבְּצוֹ כֹּל
;	לַבְנוּ יִםְרוּ יִםְרוּ נוֹנָיִא	וְאַחַרִי בַּכְלוּוֹד. רַהַכּל
:	וְהוֹא יְהֵירִה בַּתְפָּאָרָה	וָהוֹאָ הָיָה וָהוֹאַ הוֶּדִי
1	לְהַםְּשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה	ורהוא ביחרוב אין שני
ı	וְלוֹרֶטְעוֹו וְרַהַבְּשְׁנָרה	בליראטית בלי תַכְלית
:	וְעור רֹבֶלְיִ בֹיְוֹם צֶּרָרֹ	ורהוא בחליוריי נואלי
:	בְנַתַ כַּסִׁיבְיוֹם שֶׁקְּרָא	ורחוא נפי וכנוכי
1	בעת אישון אעיררז	בירו ציפקיר רוודי
:	ئەنىر، ئىسىمىنىسىمىنىسىم	ואם נוורו ווירוי

אלו הם כאה ברכות שחייב אדם לאוטרם בכל יום

תנא היה רבי מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברטת בכל יום שנאמר ועהה ישראל מה ה'אלדיך שואל מעמך אל חקרי מה אלא מאה ודור המלך יסרם שנאמר נאם הגבר הוקם על על בנמטריא מאה הזי לפי שהודיעוהו אנשי ירושלם שהיו מתים ק'איש ישראל בכל יום ולא היו יורעין מפני מה ער שראה חד ברוח הקדש ותקן ק'ברטת ונראה שנשחבתו מעני ומרוב עבודת הנליות עד שבאו הרנאים ואמוראין ויסרו לנו אלו תחתיהן :

אַתָּהיָיְאֱלֹבִיינוּ טֶּלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קְרְּשָׁנוּ כְּפְצְוֹתָיוּ וְצָנָנוּ עַלְגִטִילַת יָדִיִם :

בֿרול

Issues Presented:

- 1. Why is מודה אני missing?
- 2. Why is trip missing?
- 3. Why is the rule that a person must recite 100 ברבות each day presented before על

Why is מודה אני missing?

Source 1

ספר סדר היום' סדר היום בהקיצו משנתו–כשאדם נעור בלילה ולבו אומר לו לקום אין
להתרשל בדבר אלא יקום בזריזות ואזירות חיל קודם שיתגבר עליו יצרו הרע בטענות
ותואנות לבקש ממנו שלא יקום ויתחכם עליו ובל ידע מה כי הוא זקן וכסיל ויודע דרך לצוד
את האדם ולהפיל אותו במהמורות בל יקום והכל במועצותיו כדת נתונות. ולכן צריך כל
בעל נפש ירא וחרד את דבר ה' שלא ישמע ולא יקבל ממנו וישליך אותו אחרי גוו ואף אם
יהיה עליו לטורח מצד כבדות הגוף ועצלותו ישים מגמתו רצון ממ"ה הקדוש ברוך הוא והכל
לנגדו כאין והמתלמד אותו בדרך הזה ד' או ה' ימים לא יכבד עליו ולא יהיה לטורח אדרבא
הבא ליטהר מסייעין אותו ויצרו הרע יתכפה לפניו כעבד לפני אדוניו ולא ימום לעולם
ממנהגו הטוב ויסוב ויבלה בה ומינה לא יזוז כחמלת ה' עליו ויהיה לבן חיל וגבור מלחמה
להתגבר על יצר הרע ולשבר כל טענותיו ותואנותיו:

ובקומו יאמר מיד מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך. ואין צריך לזה נ"י כי אפילו יהיו ידיו מטונפות אין חשש כיון שאינו מזכיר לא שם ולא כנוי.

Translation: When a person awakes from his sleep and his heart tells him to rise, he should not delay but instead, he should step off the bed with vigor and enthusiasm to prevent his evil inclination from overcoming him... and immediately upon regaining consciousness, he should say: Modeh Ani... That prayer may be said without first washing one's hands and reciting the Bracha of Al Netilas Yadayim because even if one's hands had become impure overnight, he need not be concerned since he will not be reciting any of G-d's names.

Source 2

ברכות דף ס' עמ' ב'–כי מתער, אומר: א–להי, נשמה שנתת בי מהורה, אתה יצרתה בי, אתה נפחתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לימלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא, כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי רבון כל העולמים אדון כל הנשמות, ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים.

Translation: Upon coming out of his sleep and his regaining consciousness, he should say: Elokei Neshama.

Why is2777, missing?

Source 3

ספר מהרי"ל (מנהגים) ליקומים–[נמ] אמר: חרוזות ומשקלות שעושין בלשון אשכנז על היחוד ועל ה – י"ג עיקרים הלוואי שלא יעשו, מפני שרוב עמי הארצות סבורים שבזה תלוי

^{1.} R. Moses b"r Judah ibn Machir lived in Safad in the 16th century. He was the rabbi and head of the yeshiva in Kfat Zeitun near Safad. He died ca. 1610. His essential fame stems from his publication ië his volume Seder haYom, a volume of mystical-legal (i.e. kabbalistic-halakhic) ethics arranged according to the order of day and year, and also includes a commentary to the prayers.

^{2.} The יגדל of יגדל was authored by יהודה דיין was authored by הרופא דניאל בן יהודה דיין a 1383. He lived in Romania.

כל המצות, ומתייאשין מכמה מצות עשה ולא תעשה, על דרך ציצית ותפילין ות"ת וכה"ג, וסבורים לצאת ידי חובתם באומרים אותן חרוזות בכוונה. ובאותן חרוזות אינו רמוז רק עיקר אמונת ישראל ולא אחד מתרי"ג המצות שישראל מצווין עליהן.

Translation: Poems written in German whose theme is centered on G-d's singularity or which describe the Thirteen Articles Of Faith formulated by the Rambam are better not recited since many ignorant people view those poems as representing the core of man's service to G-d. They then neglect observing both the positive and negative commandments, like Tzitzis, Tefillin, the study of Torah, etc. They believe that they have fulfilled their need to serve G-d by reciting those types of poems with conviction. What they misunderstand is that although they are saying poems which may contain a summary of Jewish dogma, their recital of those poems does not serve as the fulfillment of even one Mitzyah from the Torah.

In Sephardic סידורים, you find that neither אדון עולם or יגדל appear in the opening pages. Why not?

Source 4

תשובות הגאונים החדשות – עמנואל (אופק) סימן לו– ומה שאמרו (מגילה יח', א') על המספר שבחו של הקדוש ברוך הוא יותר מדאי נעקר מן העולם, ותו אמרו מכאן ואילך אסור לספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא, לא אמרו אלא בצבור.

Translation: That rule which the gemara taught (Megila 18a) that one who recites too many praises of G-d will cause himself to be removed from the world and that one should not add to the praises contained in Shemona Esrei, concern public prayer and not individual prayer.

Source 5

ילקום יוסף קצוש"ע אורח חיים סימן קיג – דיני הכריעות בתפלת שמונה עשרה–יב. אין להוסיף על תאריו של הקדוש ברוך הוא יותר מהא–ל הגדול הגבור והנורא, ודוקא בתפלה מפני שאין לשנות מממבע שמבעו חכמים. אבל בתחנונים או בקשות ושבחים שאדם אומר מעצמו, לית לן בה.

Translation: It is improper to add to the following description of G-d found in Shemona Esrei: Ha'Kail HaGadol Ha'Gibor, V'Ha'Nora. To do so is to change the form of the prayer as it was composed by our Sages. However, when saying supplications, or prayers of request privately, there is no limit.

In older Sephardic בקשות you will find אדון עולם and יגדל in an opening section known as בקשות that were said by individuals and not by the congregation as a group.

Source 6

Sephardic 1761

בקשות ה גביאוי נאָטָן בֵּיתוּ: לֹא יַחֲלֵיף הַאֵלִי וְלֹאיָטִירי הַּתוֹלְעוֹלְמִים י הַאַלִי וְלֹאיָטִירי הַתוֹלְעוֹלְמִים י לְתַלְעִי בְּרוֹב חֲסְידִי בְּסִבְּעַלוּינוֹתוּ לְתַלְעִי יִשׁיתְעוּ : אַלֶּדִי שְׁלִש אַלִי בְּרוֹב חֲסְידִי בְּסִבְּעַלוּינוֹתוּ אַלִי בְּרוֹב חֲסְידִי בְּסִבְּעַלוּינוֹתוּ אַלִי בְרוֹב חֲסְידִי בְּכִיבְּעַלוּינוֹתוּ אַלִי בְּרוֹב חֲסְדוֹי : אַלְדִי שִׁרְש אַלִי יִשְׁרָחוֹ : אַלְדִי שִׁרְש אַלִי יִשְׁרָחוֹ : אַלִּדִי שַׁרְש אַלִי יִתְנִים יִחְיִּהַ בַּרִים יְחַיָּה

Sephardic בקשות 1500's

בקשות			
ולכל צורה	לְכָל חוֹמֶר	יאשר מלד	אַרון עולם
בליתכלית	בליראשית	יציר נברא:	בְּטֶרֶם כָּל
יְהַמְשָׁרָה:	וְלוֹ תָעוֹז	בּחֶפְצוֹ כַּל	לְעַת נַעַשָּה
בלידכיון	ּ בְּלִי עֶרֶךְ	שמו נקרא:	אַוי בֶּלֶר
ותמורה:	בַלי שנוי	בַּכְלוֹת הַבָּל	ואחרי
בליפרוד	בַּלִי חַבּור	מלוך נורא:	לבדוי-
וּגְבוּרָה:	בְּרוֹל כֹּ <u>ת</u> ֹ	וְהוא הוֶה	וְהוָא הָיָה
וחיגואלי	וְהוּא אֵלִי	בָּתְפָּאָרָה:	והוא יהית
בַּיוֹם צֵרָה:	וצור חֶבְלִי	ואיז שוני	והוא אחד
ומנוסי	וְהוּא נִסִי	ולְחַבֻּבִירָהַ:	לְהַבְּשִׁילוּ
ביום אַקרַא:	מנת בוםי	יָהוא אַהַרוֹן	וחואראשון
והוא מרפא	והוא רופא		
יָהוא עורה:	וְרוֹא צׁופֶּרוּ		
פַקיד רוחי	בַירו אַ־		
וָאָעִירָה:	בַּעָת אישׁן		
גוייתי	ועם רוחי		
ולא אירא:	אָדרני לִי		

Some Sephardic versions add the line:

במקדשו תגל נפשי. משיחנו ישלח מהרה; ואז נשיר בבית קדשי. אמן אמן שם הנורא.

Source 7

ספר המנהגים (מירנא) יום כיפור –ש"צ מתחיל [בנעימות ואומר] יעלה וכו' ושומע תפילה וכו'. ואין נוהגין לומר פתיחה. ואומר סלח נא אשמות וכו' אמנם כן וכו' ופותחין הארון ואומר כי הנה כחומר וגו' וסוגרין הארון ואומרין חמאנו צורינו, אתה מבין. [ובחול] אבינו מלכנו וקדיש, ועלינו לשבח וקדיש דיתום (קנז) ושיר היחוד וכו'. אנעים זמירות (קנח) וקדיש דיתום, אדון עולם [בקול רם].

Translation: The prayer leader begins with the Piyutt of Ya'Aleh, etc. . . . Aleinu L'Shabeach, the Mourners' Kaddish, Shir Ha'Yichud, Anim Zemiros, the Mourners' Kaddish and Adon Olam in a loud voice.

Source 8

ספר המנהגים (חילדיק) הערות מנהגי יום הכיפורים–כ. ג יוה״כ ילכו לב״ה בעלות השחר ויאמרו אדון עולם, ברכות, נשמת עד חי עולמים, קדיש חצי, ברכו, יוצר ויפתח הארון ויאמר הפותח לנו שערי וכו׳, יוצר עד גאל ישראל, ברוך שם כבוד מלכותו בק״ש בקול רם, ואין אומרים והאופנים, ומתפללין...

Translation: On Yom Kippur morning they go to synagogue very early and begin with Adon Olam, Birchos Ha'Shachar...

Source 9

מטה משה עמוד העבודה בית הכנסת, ברכות ופסוקי דזמרה סימן לא-ואחר כך מתחיל השליח ציבור אדון עולם, והוא שיר נאה ומעולה. ומצאתי כתוב כל מי שמכוון בעת התחלת אדון עולם, כתב רבי יודא החסיד ורב האי גאון ורב שרירא גאון, ערב אני בדבר שתפלתו נשמעת, ואין שמן מקמרג על תפלתו, ואין לו שמן ופגע רע בראש השנה וביום הכפורים בתפלתו, ואויביו נופלים לפניו, ויש אומרים אף יצר הרע משלים אתו. ועליו אמר שלמה המלך ע״ה (משלי מז, ז) ברצות ה׳ דרכי איש גם אויביו ישלים אתו ע״כ. ואפשר שמזה נתפשם המנהג שאומרים אותו קודם כל ברכה ותהלה.

Translation: Then the prayer leader opens with Adon Olam which is a beautiful and important prayer. I found that Rav Youda Ha'Chasid, Rav Hai Gaon and Rav Shereira Gaon, wrote that they guarantee that whoever concentrates on the meaning of the opening words in Adon Olam, that person's prayers will be accepted. Satan will not prosecute him. His prayers will not face any obstacles that might obstruct their reaching their destination on Rosh Hashona and Yom Kippur; and his enemies will fall before him. Some go so far as to say that even his evil inclination will not trouble him. Concerning him, King Solomon said (Mishlei 16,7) when G-d likes the way a person conducts his life, his enemies will live peacefully with him. Perhaps that is why the custom began to recite Adon Olam before the prayer service.

Source 10

מטה משה עמוד העבודה אשרי, קדושה, סימן רטז–ואחר הקדיש נוהגים לומר אדון עולם. ושמעתי הטעם, דכיון דמתחילין אדון עולם אז אחר שמסיימין התפלה חוזרים ומתחילין, שלא יקטרג השטן, כמו שאחר שמסיימין התורה חוזרים ומתחילים בראשית מהאי טעמא.

Translation: After Kaddish Yasom, it is customary to recite Adon Olam. I heard that the basis of the practice was that when we begin our prayers with Adon Olam and end our prayers with Adon Olam, Satan does not prosecute us. That is why when we complete the annual Torah reading, we immediately begin reading Sefer Bereishis.

Source 11

מטה משה עמוד העבודה מנחה, ערבית, ק"ש על המיטה סימן תב-ואומרים רגזו ואל תחטאו כו', כי מהדין קרא למדין שאין אוכלין ושותין ומדברים אחר קריאת שמע. כמו שכתב הכלבו (סי' כ"ט) נהגו כל ישראל שאין אוכלין ושותין ואין מדברים אחר קריאת שמע שאומרים על מטתו. וסמכום מהאי קרא אמרו בלבבכם על משכבכם זו קריאת שמע ודומו סלה. וכיוצא בזה כתב ר' ירוחם בנתיב ג' ח"ב (דכ"ג ע"ג), כן כתב הרוקח (סי' שכ"ז), ומאחר שלמדין ממנו שאין אוכלין ושותין ואין מדברים אחר קריאת שמע, אומרים אותו בסוף קריאת שמע. ונהגו לומר אדון עולם באחרונה, לפי שמסיים בידו אפקיד רוחי. ואתה בן אדם אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך (משלי ג, כד).

Translation: As part of Kriyas Shema before bed, we say the chapter of Tehillim that begins: Rigzu Al Techeta'oo, etc. because from that verse we learn that we should not eat, drink or speak after saying Kriyas Shema before bed. So the Kolbo (Siman 29) wrote: it is customary for Jews not to eat, drink or speak after saying Kriyas Shema before bed. The source for the rule is the words from the following verse: Imru Bivavchem (say in your hearts) Al Mishkavchem (before going to sleep) those words represent the requirement to recite Kriyas Shema. The verse continues: Domu Selah (be quiet). Similarly did both R. Yruchom and the Rokeach write. Since we learn from the verse that we should not eat nor drink after saying Kriyas Shema before bed, we recite the verse after Kriyas Shema as a reminder. It is further customary to end Kriyas Shema before bed with Adon Olam because in the last line we say: B'Yado Afkid Ruchi (in G-d's hands, I place my soul). If you, human being, follow this practice, you can go to sleep without fear. You will rest comfortably and fall asleep easily.

The Obligation To Recite 100 Brachos Each Day

Source 12

סדר רב עמרם גאון–וסדר תפלות וברכות של שנה כלה ששאלת שהראנו מן השמים ראינו לסדר ולהשיב כמסורת שבידינו כתיקון תנאים ואמוראים, דתניא (מנחות מג:) ר' מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, ובגמרא דארץ ישראל (ירושלמי סוף ברכות) גרסינן הכי: תניא בשם רב מאיר אין לך אדם מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך. אל תקרא מה אלא מאה. ודוד מלך ישראל תקנן, כשהודיעוהו יושבי ירושלים שמתים מישראל מאה בכל יום עמד ותקנן. ונראה שנשתכחו ועמדו תנאים ואמוראים ויסדום.

Translation: The order of the prayers and the blessings for the whole year about which you asked me were shown to us by heaven. We saw fit to put them in the same order that was passed on to us by the Rabbis in the Talmud as we studied in Tractate Menahos, 33b: R. Mayer said every person is obligated to recite 100 blessings each day. We further studied in the Jerusalem Talmud at the end of Tractate Brachos as follows: It was learned in the name of Rabbi Mayer that you do not have any Jew who does not perform

100 mitzvot each day as it is written in Deutoronomy: And now Israel, what (Hebrew: Mah) does G-d ask of you. Do not read the word as "what" but as 100 (Hebrew: Maeh). King David established the blessings when the citizens of Jerusalem notified him that 100 people per day were dying. It appears that the blessings were forgotten and that the Rabbis in the era of the Talmud re-established the blessings.

Source 13

סידור רש"י סימן א-תניא היה ר' מאיר אומר חייב אדם מישראל לברך מאה ברכות בכל יום, ובגמרא דארץ ישראל גרסינן הכי, תני אין לך אדם מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום, שנאמר מה ה' אלהיך שואל מעמך (דברים י' י"ב) אל תקרי מה אלא מאה, ולכך תיקן דוד מלך ישראל כשהודיע[ו]הו יושבי ירושלים שמתים מישראל מאה בני אדם בכל יום, ותיקן מאה ברכות, דכתיב נאום דוד בן ישי ונאום הגבר הוקם על (ש"ב כ"ג א'). על בגימפריא מאה הוי שבכל יום ויום היו מתים מישראל מאה איש, ולא היו יודעים מפני מה, עד שבא דוד המלך ותיקן מאה ברכות. ונראה [הדבר] שנשתכחו ובאו תנאים ואמוראים ויחדות.

Translation: We learned: Rabbi Mayer said every person is obligated to recite 100 brachos each day. We further studied in the Jerusalem Talmud as follows: there is no Jew who does not perform 100 mitzvot each day as it is written (Devarim 10, 12): And now Israel, what (Hebrew: Mah) does G-d ask of you. Do not read the word as "what" but as 100 (Hebrew: Maeh). King David established the blessings when the citizens of Jerusalem notified him that 100 people per day were dying. King David then arranged one hundred Brachos when the citizens of Jerusalem notified him that 100 people per day were dying. He established 100 blessings as it is written: these are the last words of David. David the son of Jesse said, and the man who was raised up (Hebrew: al) (Samuel II, Ch. 23, Verse 1.) "Al" in gematria totals the number 100. It appears that the blessings were forgotten and that the Rabbis in the era of the Talmud re-established the blessings.

Supplement

An additional version of אדון עולם

ספר עובר אורח מאת הרב יעקב נפתלי מלובלין תלמיד הב״ח ותוספת יום מוב

ורור לראש לחזור להללו עוו ושים זמרה: והוא
יועץ והוא אומן ושעשועים ברית התורה: אשר
ברא מארן רש והוא יחיד בלי עזרה: והוא אלי:
וחי נואלי: וצור חבלי בעת צרה: והוא נסי
ומנוסי מנת כוסי ביום אקרא: בירו אפקיר רוחי
בכל עת שארשן ואעירה: ועם רוחי גויתי ה'
לי ולא אירא: (מי שתננו הבוראו בדעת יבין
לי ולא שורו ולא ימער: עדי עד: (:)

זה יאמר בכל יום אחר התפילה בכוונה וינצל מכל היוק כל היום

ארח עולם אשר מלך בשרם כל יציר נברא:
לעת נעשה בחפצו כל אזי פלך שכו
נקרא: ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא:
והוא היה והוא הוה והוא יהיה בתפארה: והוא
אחר זאין שני להכשיל לו ולהתבירה: בלי
ראשית בלי תכלית ולו העוז והמשרה: בלי
חיבור בלי איסוף בלי פירור והתמורה: ואין
דבר אשר קרפון ואין אחרון להאחרה: והוא
ראשון והיא אחרון לכל חומר והצורה: בלי ערך
בלי דמיון ולוכתר והעטרה: והוא אחרבלי כתוך
ולו חכטה מפוארה: והבינה ומעיינות וחגדולה
והנכורה: ותפארת מכותרת ועוז נצח וגם נורא
ומתנטא עלי כסא יסור צדיק והור אורה: לדור